

om den Narſag, ſom har fremkaldt den. Det forekommer mig, at de burde være i ſjøn Forſtaælfſe derom, og at de ſkulde være rigtig glade ved den Stilling, ſom de have ſørt Sagen ind i. De vide jo, at de og deres Venner ene og alene have ſig ſelv at takke for, at de have den ærede Miniſter at forhandle med idag; det er de Herrer's Wiſdom, der er Skyld i det, og det forekommer mig dog efter den Belvillie, hvormed det ærede Medlem for Præſiſ Amt's 6te Valgkreds, der iſjor henviſte os til Programmet om de halve Reſultater, har behandlet Miniſteriet, beſynnerligt og ubilligt, at han vil forlange, at den ærede Miniſter i diſſe Skatteſpørgſmaal ſkulde have forandret ſine Anſkueller. Hvad ſkulde have bevæget ham til det? Den Behandling, han ſik iſjor? Nei, det forekommer mig virkelig ikke at være nogen Grund dertil. Den ærede Miniſters Standpunkt kan ikke overraſſe mig; thi hvilken Grund ſkulde han have til at forandre Anſkueller og til at lade ſig paavirke? Det forekommer mig, at Folkethinget ikke har nogen Grund til at piſſe at have en ſæregen ſtørre Indſydeſe, end det tidligere har havt paa diſſe Sager. Den nye Konſtellation, ſom de Herrer bør tage i Betragtning, ſynes jeg, de ſkulde ſøge hos dem ſelv. De have ingen Anledning til at ſøge den udenfor dem ſelv, og jeg tror ikke, at det vilde føre til noget videre Forføjeligt for dem at tale om diſſe Sager. Jeg har denne Konſtellation in mente, og jeg ſiger da: Skulle vi med de Herrer's høitagede Finanzminiſter, med Folkethinget af 3die Januar, med Stillingen overhovedet, ſom den er, tage dette Lovforſlag? Er det et Fremſkridt, Noget, der i og for ſig er godt? Ja, efter Sagens hele Beſtaffenhed kunne vi ſe den i dette Lyſ, og ſaa ſhulle vi ikke blande alle mulige andre Ting ind med, men ſtemme for Forſlaget, hvad jeg vil gjøre.

Thorup: Det er ikke min Mening at bringe alle mulige Slags Ting ind under denne Debat, ſaaledes ſom det forekommer mig, at det ærede Medlem (Berg) har gjort. Jeg har holdt mig til Skibsafgiften og udtalt mig alene om denne Sag, idet jeg har ſagt, at Folkethinget nu indtager en anden Stilling til denne Sag, end det tidligere har gjort. Nu kommer det ærede Medlem og ſiger, at min Opfattelse beror paa en Forſtåelsesfeil, thi Thinget har altid været ſaaledes ſtillet, at naar det ſaae et godt Forſlag, ſaa tog det det ogſaa. Jeg betvivler ikke, at det er det ærede Medlems og hans Venners Opfattelse, men jeg vil dog ſige, at deres Opfattelse jo mange Gange har ſvinget, idet de ogſaa have maattet rette ſig efter Omſtændighederne, ligefom de ogſaa have maattet tage Henſyn til den nye Konſtellation. Jeg er enig med det ærede Medlem i, og det glæder mig, at han er ſaa velvillig ſtemt, at man ſkal tage det Lidet, naar man ikke kan ſaae det

Meget. Jeg haaber, at vi kunne komme til at arbejde ſammen, (Ordføreren: Arbejde ſammen?) ja, jeg tror ikke, at det ærede Medlem vil gaa over til Reaktionen, det er mit Haab, det tror jeg ikke paa; men ſkulde det være Tilfelde, ſaa vil jeg ialtſald kæmpe imod ham. Naar det ærede Medlem mener, at jeg har huſſet feil med Henſyn til denne Sag, jeg taler om, ſaa er det jo ogſaa muligt, at det ærede Medlem heller ikke huſſer Alt, hvad der er paſſeret i denne Sag. Jeg ſkal indbrømme det ærede Medlem, at Folkethingets Udvalg og det ſtørre Flertal af Folkethinget ſtemte for hele Ophævelſen af Skibsafgiften, ſaavidt jeg mindes i 1871; men naar det ærede Medlem ſagde, at jeg var en af de to til tre Konſervative, ſtal jeg dog gjøre ham opmærkſom paa, at der var adskillige flere (Ordføreren: Spørgsmang?) Det ærede Medlem kan jo ſe efter i Nigsdagstidende, jeg ſtal ikke uleilige den ærede Ordfører med at have det Døvedbrud at komme til at tænke over, hvormange Medlemmer der var, fordi han har taget feil; men jeg vil dog lade den ærede Ordfører vide, at Udvalget i det andet Thing vel indſtillede helt at ophæve Skibsafgiften, men der forelaa jo, ſom den ærede Ordfører rigtig har bemærket, ſamtidig Forſlag om Ophævelse af Brændevinsafgiften, idet den vedkommende Miniſter deri vilde have Giſtning for Ophævelſen af Skibsafgiften. Det ſtal imidlertid ikke glemmes, at nogle ærede Medlemmer i Thinget netop optilliede den ſamme Afgift, ſom vi nu have for den udenrigſte Fart; men dette Forſlag kom ikke til Forhandling, og hvilket Reſultat Landsthinget vilde være kommet til, kan man naturligviſ ikke vide. Hvad jeg har talt om, og hvad jeg har ſtøttet min Lante paa, er, at vi kunde have ſaaet mere, hvis tidligere Regjeringer vare gaaede med til, hvad jeg anſaa for det Rigtige, nemlig at nedſætte den udenrigſte Skibsafgift til det Halve, og jeg har ogſaa ſagt, at, hvis Folkethinget vilde ſlette Regjeringen, vilde Landſthinget formodentlig være gaaet med. Dette er paſſeret under to Miniſterier ſiden 1871, nemlig under det Miniſterium, hvori den nuværende fungerende Formand i Landſthinget var Finanzminiſter, og under det Jonneſbechſte Miniſterium. Det, ſom vides, er, at Folkethingets Stilling var ſaaledes, at en ſtor Del Medlemmer, navnlig af Udvalget, ialtſald ikke vilde gaa med til hele Ophævelſen af Skibsafgiften. Da ſtod jeg ikke ſom konſervativt Medlem, og da vare forſkjellige Grupper enige om ikke helt at ophæve Skibsafgiften. Det kan ſes af Udvalgets Betænkning, ſaavidt jeg erindrer fra 1875—76. Naar det ærede Medlem vil lære mig at huſſe, ſaa tror jeg nok, han kommer til noiagtigere at gennemgaa, hvad der findes om denne Sag; jeg har alene holdt mig til den. — Hvad det Spørgſmaal angaar, hvem